

[Anders Andersen.]

det nu engang pålægger at gå med i et forlig, kan jeg altså ikke stemme for de ændringsforslag, som jeg i øvrigt måske har en vis sympati for.

Når man drøfter selve forliget og der gives udtryk for betænkeligheder og for afvisning af en række af de forslag, som forliget går ud på, er det måske værd at understrege, at under de forhandlinger, som gik forud for forliget, måtte vi fra landbrugets side tage en række hensyn. Vi måtte tage det hensyn, at det, der blev gennemført, gav en rimelig fordeling inden for de forskellige brugsstørrelser. Vi tilstræbte, at de ordninger, der skulle gennemføres, indeholdt en sådan rimelig fordeling, og jeg kan i tilslutning til de bemærkninger, der er fremsat her under debatten, erklære mig enig i de synspunkter, som bl. a. kom til udtryk på dette område fra det ærede medlem hr. Aage Fogh. Vi har jo fra landbrugets side gang på gang hævdet, at den udvikling, vi var inde i, økonomisk ville belaste den enkelte landmand, og at vi måtte stille mod på hjemmemarkedet at opnå større priser for vore produkter. Vi har jo også på to vigtige områder fået gennemført disse synspunkter, nemlig den frivillige hjemmemarkedsordning for mælkeprodukter, hvor landbruget selv har kunnet løse problemet, og ved forliget en forhøjelse på et andet hovedområde, nemlig hjemmemarkedsprisen for svin og svineprodukter. Den linje, landbruget på det område har anlagt, har vi altså fulgt gennem den senere tid dels gennem frivillige ordninger, dels gennem det afsluttede forlig.

Jeg mener, at det ville have været mere nyttigt, mere naturligt, om vi igennem forligsbestræbelserne kunne været nået længere i retning af en afvikling af de faste skatter. Det må forekomme os inden for landbruget urimeligt, at man først pålægger landbruget afgifter i form af denne særbeskatning og bagefter nødvendigvis må yde kompensation herfor, og jeg har i hvert fald under forligsbestræbelserne forsøgt at nå videre på dette område; men der var altså andre kræfter, der var andre med i disse forligsforhandlinger, som ikke ønskede at gå længere, og det var i den givne situation ikke muligt at opnå mere end det, der blev opnået. Jeg konstaterer imidlertid med en

vis tilfredshed, at vi gennem forliget er nået til en fuldstændig afløsning af den amtskommunale beskatning. Jeg konstaterer også, at vi har fået statsministerens og landbrugsministerens tilsagn om, at man gennem lovgivningen vil fortsætte denne afvikling, som for landbrugets vedkommende nu afløses igennem det beløb, der stilles til rådighed fra statens side.

Jeg har jo med en vis interesse lagt mærke til, at der i dertil indrettede blade har været givet udtryk for, at nu stod landbruget over for at skulle have socialhjælp. Det kan man selvfølgelig have megen morskab af, men forholdet er jo det ganske enkle, at hvis man havde fulgt den linje, som vi fra landbrugets side havde anlagt, så ville man ikke være kommet i den situation, som vi i øjeblikket står i. Det ville ganske enkelt have betydet, at forbrugeren ville være kommet til at betale en større pris for fødevarer her i landet. Så kan man jo fundere over, om man netop i den givne situation fandt det ville være rimeligt og rigtigt.

Der har også været andre hensyn at tage under de forhandlinger, der har været ført, bl. a. de afsætningsmæssige vilkår, de handelspolitiske forhold, hvorunder vi skal afsætte vor landbrugsproduktion. Det har også øvet en vis indflydelse med hensyn til de områder, hvor man har ønsket at gennemføre støtteforanstaltninger. Jeg synes, det er en af de ting, som man måske burde overveje nøjere, når man fremsætter de kritiske bemærkninger, som kan fremsættes om det forlig, som er gennemført.

For mig er det noget positivt, at man i forliget har forsøgt at gennemføre foranstaltninger, som kunne virke fremmende på produktionen på den danske jord. Jeg tænker her på billiggørelsen af kunstgødningsforbruget. Det danske samfund som sådant må jo være interesseret i at forøge produktionen af de hjemmeavlede fodermidler mest muligt og at fremme en udvikling i den retning. Jeg betragter det også som noget positivt, at der er stillet betydelige midler til rådighed, som kan være medvirkende til måske at bane nye veje, skabe nye muligheder, nye markeder, hvor der vil være mulighed for afsætning af en større produktion af landbrugsprodukter.

Der har været fremsat kritiske bemærk-